

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Nemocnice Pardubického kraje, a.s.**, se sídlem Kyjevská 44, Pardubice, IČ: 275 20 536, zastoupen doc. JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Veleslavínova 59/3, Praha 1 – Staré Město, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80884/2023-26,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80884/2023-26 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno předchozí opatření Řídícího orgánu Integrovaného regionálního operačního programu (dále jen „ŘO IROP“ nebo „poskytovatel dotace“) ze dne 5. 9. 2023, jímž bylo rozhodnuto o nevyplacení žalobci části dotace ve výši 5 % z částky dotací dříve mu přiznaných rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 16. 9. 2019, č.j. 41455/2019-55, a určených na financování veřejné zakázky č. VZ 0004 s názvem „ESB – Zvýšení dostupnosti a bezpečnosti IS pomocí bezdrátové komunikace“ ve výši 789.430,32 Kč, veřejné zakázky č. VZ 0005 s názvem „SW a HW pro provoz IS – část II“ ve výši 228.496,70 Kč a veřejné zakázky č. VZ 0006 s názvem „Backup infrastruktura pro NPK“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

ve výši 179.884,65 Kč, tj. celkem ve výši 1.197.811,67 Kč, vše nárokové v žádosti o platbu č. CZ.06.3.05/0.0/0.0/16_034/0006514/2023/002/POST.

- [2] Žalobce v podané žalobě nejprve ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 uvedl, že předmětem této veřejné zakázky byla dle zadávací dokumentace dodávka a instalace technologií zajišťující zvýšení dostupnosti a bezpečnosti IS pomocí bezdrátové komunikace, přičemž tento předmět byl dále rozdělen na tři části. Vedle slovního popisu žalobce předmět veřejné zakázky označil i kódem podle slovníku jednotného klasifikačního systému (dále též „kód CPV“), a to následovně: 4881000-9 – Informační systémy, 44300000-3 – Kabele, dráty a příbuzné výrobky, 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Dále uvedl, že jelikož byla veřejná zakázka zadávána v otevřeném řízení v nadlimitním režimu dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), tak v oznámení o zahájení zadávacího řízení, které se činí pomocí standardního formuláře 2 nazvaného „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“, uvedl jako hlavní kód CPV 32552410 – Modemy. Dále namítal, že ačkoliv obecně nezpochybňuje závěry, ke kterým uvedení neodpovídajícího a nepřiléhavého kódu CPV může v konkrétním případě vést, tak v případě řešené veřejné zakázky k žádnému porušení ZZVZ ani souvisejících právních předpisů nedošlo, a to primárně z toho důvodu, že zvolený kód CPV byl zvolen věcně i právně správně.
- [3] Žalobce namítal, že závěr vyjádřený v napadeném rozhodnutí, že měl zvolit skupinu kódů CPV 324, není nijak odůvodněn. K takovému závěru by totiž bylo třeba věcného posouzení předmětu veřejné zakázky, na které však žalovaný dle žalobce rezignoval. Postup žalovaného je tak dle žalobce neúplný a nedostatečně odůvodněný, což způsobuje vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
- [4] Žalobce dále namítal, že trvá na tom, že předmět plnění této veřejné zakázky je nepochybně telekomunikačním přístrojem pro přenos dat ze skupin kódů CPV 325. Zvolený kód označující modemy je dle žalobce kódem, který maximálně odpovídá předmětu plnění VZ 0004. V této souvislosti uvedl, že modem je třeba chápat jako koncové zařízení, které poskytuje data uživatelům, tedy zařízení přístupového bodu, tzv. *access point*, pro který dle žalobce neexistuje absolutně přiléhavý kód CPV. Ke skutečnosti, že ve slovníku jednotného klasifikačního systému není možné obsáhnout všechny možné předměty plnění veřejných plnění, žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2013, č.j. 7 Afs 98/2012-171, na který odkazovalo i napadené rozhodnutí, nicméně dle žalobce nevhodně a nesprávně.
- [5] Žalobce rovněž namítal, že nelze souhlasit se závěrem, že uvedením předmětného kódu CPV došlo k porušení zásady transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ. Zdůraznil, že vzhledem k tomu, že není k dispozici přesný, zcela a naprosto přiléhavý kód CPV, tak zvolil kód CPV nejpriléhavěji možný se zohledněním účelu a cíle slovníku jednotného klasifikačního systému, kterým je dle žalobce oslovení co nejširšího okruhu relevantních potenciálních dodavatelů. Dle žalobce je potřeba v daném případě zohlednit zejména to, jakým způsobem vyhledávání obchodních příležitostí ze strany potenciálních dodavatelů skutečně probíhá – v dnešní době probíhá vyhledávání převážně za pomoci automatizovaných vyhledávacích nástrojů, které se však dle kódů CPV orientují pouze podpůrně a nadto umí pracovat s jednotlivými kategoriemi, třídami, skupinami a oddíly tak, aby potenciálním dodavatelům nabídly co možná nejširší okruh relevantních veřejných zakázek. Vzhledem k jasnému odkazu na skupinu kódů CPV 325 tak proto dle žalobce k žádnému omezení hospodářské soutěže nedošlo. Žalobce dále odmítl argument

žalovaného, že žalobce obdržel k předmětné veřejné zakázce pouze jednu nabídku. Dle žalobce není postup, kdy je uzavřena smlouva s vybraným dodavatelem, jehož nabídka byla v zadávacím řízení nabídkou jedinou, v rozporu se ZZVZ.

- [6] Žalobce dále v žalobě odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2015, č.j. 62Af 80/2012-110 a rovněž uvedl, že citace z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“) ze dne 23. 5. 2007, č.j. S079/2007-08459/2007/530-BM obsažená v napadeném rozhodnutí je nejen nesprávná, ale navíc byla překonána i pozdější judikaturou NSS.
- [7] Ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0005 uvedl, že předmětem této veřejné zakázky byla dle zadávací dokumentace dodávka hardwarových a softwarových technologií a softwarového vybavení, včetně příslušenství. Žalobce vyslovil nesouhlas se závěrem žalovaného, že měl tuto veřejnou zakázku rozdělit na dvě samostatné veřejné zakázky, resp. že neměl slučovat přímo nesouvisející plnění do jedné veřejné zakázky. Žalobce namítal, že žádná povinnost dělit veřejné zakázky na části není v relevantních právních předpisech obsažena.
- [8] Dle žalobce je při posuzování, zda se jedná o jednu či více veřejných zakázek, třeba zhodnotit kritérium, zda veřejná zakázka, resp. plnění, které je jejím předmětem, tvoří jeden funkční celek. Jedná se zejména o souvislost funkční, věcnou a místní, dále o potenciální okruh dodavatelů schopných realizovat příslušnou veřejnou zakázku a rovněž o předvídatelnosti či skutečný záměr zadavatele v tom smyslu, zda tento mohl potřebu jednotlivých plnění dopředu předvídat. Žalobce namítal, že žalovaný se těmito otázkami v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval. Zdůraznil, že veškerá předmětná plnění jsou používána spolu a je kladen přísný důraz na jejich interoperabilitu.
- [9] Dále žalobce namítal, že pokud by předmět plnění VZ 0005 tvořící jeden funkční celek rozdělil do více samostatných veřejných zakázek, a to na veřejnou zakázku na servery a na veřejnou zakázku na LCD monitory, tak by předpokládaná hodnota druhé veřejné zakázky klesla pod stanovené minimální limity pro podlimitní veřejnou zakázku. Uvedl, že situace, kdy v důsledku rozdělení předmětu veřejné zakázky byla veřejná zakázka zadána jednodušším postupem, resp. v jednodušším režimu, jsou ze strany ÚOHS konzistentně považovány za jedno z nejzávažnějších porušení ZZVZ. Žalobce by se tak při žalovaným nastíněném postupu dopustil jiného pochybení na poli zadávání veřejných zakázek.
- [10] V tomto žalobním bodu žalobce dále namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval ani okruhem relevantních potenciálních dodavatelů předmětu plnění VZ 0005. ŘO IROP v Informaci o neposkytnutí části dotace uvedl alespoň to, že žalobce požadoval dodávku takových plnění, která nejsou běžně zajišťována stejnými dodavateli; žalovaný však ani tento zcela obecný závěr v napadeném rozhodnutí neučinil. V této souvislosti zdůraznil, že v době, kdy zadával VZ 0005, si byl na základě relevantních podkladů, zejména průzkumu trhu, vědom toho, že okruh potenciálních dodavatelů LCD monitorů je totožný s okruhem potenciálních dodavatelů serverů. Uzavřel, že tím, že zadal VZ 0005 jako jedinou zakázku, a uměle a účelově ji nerozdělil do dvou samostatných veřejných zakázek, tak zřejmě dosáhl ekonomicky výhodnější nabídkové ceny z důvodu tzv. slevy z rozsahu. Opačný postup by byl neekonomickým, neefektivním a neúčelným nakládáním s veřejnými prostředky, tj. jednáním v rozporu s principy 3E.
- [11] Ke kontrolnímu zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 žalobce uvedl, že vedle slovního popisu předmět veřejné zakázky i kódem CPV: 4881000-9 – Informační systémy, 48820000-2

Servery. V Oznámení o zahájení zadávacího řízení byly uvedeny shodné kódy CPV. Žalobce v obecné rovině odkázal na námitky uvedené ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 a dále namítal, že ačkoliv žalovaný tvrdil, že žalobcem uvedený hlavní kód CPV označující informační systémy není přílehlavý k předmětu plnění, tato své tvrzení neopřel o žádnou právně relevantní úvahu.

- [12] Dále namítal, že nemohlo dojít k omezení hospodářské soutěže neuvedením kódu CPV 30231310 – Ploché monitory, jak mu bylo ze strany žalovaného vytýkáno, neboť podmínky dle zadávací dokumentace mohl splnit, a tedy veřejnou soutěž vyhrát, jen takový dodavatel, který je schopen dodat předmět plnění VZ 0005 jako funkční celek. Z uvedených důvodů proto v Oznámení o zahájení zadávacího řízení uvedl relativně obecný, přesto zcela přílehlavý hlavní kód CPV, a jako doplňkový kód uvedl kód CPV označující Servery, který z čistě matematického pohledu představuje převažující a podstatnou část předmětu plnění VZ 0005, tj. 2/3 předpokládané hodnoty veřejné zakázky.
- [13] Ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0006 žalobce uvedl, že předmětem této veřejné zakázky byla dle zadávací dokumentace dodávka technologického vybavení pro systém zálohování žalobce jakožto poskytovatele základní služby státu v oblasti zdravotnictví, který je povinen chránit svá data dle požadavků zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vedle slovního popisu žalobce předmět veřejné zakázky označil i kódy CPV 4881000-9 – Informační systémy, 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. V Oznámení o zahájení zadávacího řízení pak uvedl jako hlavní kód CPV 48810000 – Informační systémy.
- [14] Žalobce dále v obecné rovině odkázal na námitky uvedené ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 a ke kontrolnímu zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 a v obecné rovině popsal pojem „informační systém“. Namítal, že faktem, že součástí předmětu plnění VZ 0006, a nikoliv součástí nezanedbatelnou, ale takovou, která tvořila podstatnou část předmětu plnění, bylo kromě nezbytného hardwaru i softwarového vybavení a související služby s nastavením softwaru. Závěr žalovaného, že dominantní částí předmětu plnění VZ 0006 je dodávka hardwaru, tak žalobce označil za zkratkovitý a nesprávný. Nadto žalovaný ani neuvedl, který konkrétní kód CPV by dle jeho názoru byl považován za správný, a proto je i ze strany žalobce složité se vyjádřit k okruhu relevantních potenciálních dodavatelů, když nezná konkrétní kód CPV, který by žalovaný považoval za správný. ŘO IROP v Informaci o neposkytnutí části dotace sice uvedl, že za správný a přílehlavý kód k danému předmětu plnění je třeba považovat kód CPV 30233141-1 – Vícenásobné diskové pole nezávislých disků (RAID), nicméně žalobce uvedl, že má za to, že okruh potenciálních dodavatelů pro oba uvedené kódy CPV je *de facto* identický, a proto dle něj nedochází k jakémukoliv omezení hospodářské soutěže.
- [15] V posledním žalobním bodu pak žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť již výše uvedl případy, kdy žalovaný nedostatečně odůvodnil své závěry a nevypořádal se dostatečně s argumenty žalobce. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2006, č.j. 4 As 58/2005.
- [16] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K námitkám uvedeným ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 žalovaný uvedl, že z důvodu, že žalobce neuváděl v námitkách proti nevyplacení části dotace žádné nové zásadní skutečnosti, tak mohou být některé podrobnosti, které nebylo třeba v napadeném rozhodnutí opakovat, více rozvedeny v Informaci o nevyplacení části dotace, na které

žalovaný odkázal, a to i co se týče dostatečného odůvodnění užití skupiny kódů CPV 324. Dle žalovaného se kód 3242 Síťová zařízení (s podřazenými kódy 32421 – Síťová kabeláž, 32422 – Síťové komponenty a 32424 – Síťová infrastruktura atd.) jeví jako ten nejprůběhavější. Dále uvedl, že má za to, že CPV klasifikace netrpí takovým nedostatkem, podle kterého by nebylo možné přesně podřadit předmět veřejné zakázky, a tedy nedostatkem, který by nemohl jít k tíži žalobce.

- [17] K námitce, že uvedením nepřiléhavého kódu nemohlo dojít k porušení zásady transparentnosti či k omezení hospodářské soutěže, žalovaný uvedl, že žalobce ke svým tvrzením ohledně automatických vyhledávacích nástrojů nepředložil žádné podpůrné údaje, ze kterých při své analýze vyhledávacích nástrojů vycházel. Navíc žalobce opomněl všechny potenciální dodavatele, kteří si vyhledávají veřejné zakázky bez užití automatizovaných vyhledávacích nástrojů, a rovněž i zahraniční dodavatele, pro které je kód CPV uvedený v databázi veřejných zakázek jediným srozumitelným a rozlišujícím vodítkem. Zároveň žalovaný připomněl, že i dle NSS je nutné označovat veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné.
- [18] K námitkám vzneseným ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0005 žalovaný uvedl, že souhlasí se žalobcem, že předmět plnění VZ 0005 spadl v rámci realizace projektu pod jeden funkční celek, a proto došlo ke správnému vyhodnocení celkové předpokládané hodnoty plnění. Žalovaný ovšem vyslovil nesouhlas s tím, že by ze strany žalobce došlo k omezení hospodářské soutěže, kdyby předmět plnění rozdělení na části podle ustanovení § 35 ZZVZ. Žalovaný dále odkázal na rozhodnutí ÚOHS ze dne 3. 2. 2022, č.j. ÚOHS-S0653/2021/VZ-04169/2022/50, ve kterém se ÚOHS vyjádřil k povinnosti zadavatele rozdělit předmět veřejné zakázky. Dále žalovaný uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by okruhy potenciálních dodavatelů LCD monitorů a okruhu potenciálních dodavatelů serverů byly identické, a proto je přesvědčen, že postup žalobce mohl podstatně ovlivnit hospodářskou soutěž. Tvrzení žalobce ohledně toho, že svým postupem dosáhl ekonomicky výhodnější nabídkové ceny, pak žalovaný označil za čistou spekulaci.
- [19] K námitkám uvedeným ke kontrolnímu zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 žalovaný nejprve odkázal na vypořádání námitek ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 a dále uvedl, že nesouhlasí s tím, že LCD monitory lze podřadit pod kód CPV 48810000 Informační systémy a že lze plnění představující přibližně třetinu předmětu celé nadlimitní veřejné zakázky označit za nepodstatnou složku plnění veřejné zakázky. Dále uvedl, že podle CPV kvalifikace podléhají kódu CPV 48810000 Informační systémy podřízené CPV kódy: 48811 Systémy pro elektronickou poštu, 48812 Finanční informační systémy, 48813 Informační systémy pro cestující a 48814 Zdravotnické informační systémy, které jsou dle žalovaného pro předmět veřejné zakázky zcela nepřiléhavé. Dále uvedl, že NSS považuje za validní v relevantních případech, kdy pouze jedním hlavním CPV kódem nelze popsat celý předmět veřejné zakázky, aby zadavatelé využívali k upřesnění předmětu veřejné zakázky další doplňkové CPV kódy. Uzavřel, že z důvodu, že LCD monitory tvořily převažující část předmětu plnění VZ 0005, nikoli však nepodstatnou část, tak byla za dané zjištění uplatněna oprava ve snížení výši pouze 2 % z částky poskytnuté dotace. Rovněž pak bylo v tomto případě zohledněno, že do zadávacího řízení byly podány 2 nabídky, čímž byla zajištěna minimální míra hospodářské soutěže.
- [20] K námitkám vzneseným ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0006 žalovaný odkázal na vypořádání námitek ke kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 a ke kontrolnímu zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005. Dále uvedl, že předmětem VZ 0006 byla dodávka

technologického vybavení (deduplikačního diskového úložiště a 5 ks síťových úložišť NAS). Převažujícími znaky předmětu plnění tak byla dodávka hardware vybavení. Uvedl, že podle CPV kvalifikace podléhají kódu CPV 48810000 Informační systémy podřízené CPV kódy: 48811 Systémy pro elektronickou poštu, 48812 Finanční informační systémy, 48813 Informační systémy pro cestující a 48814 Zdravotnické informační systémy, které jsou dle žalovaného pro předmět veřejné zakázky zcela nepřiléhavé. K obecné definici pojmu „informační systém“, na kterou odkazoval žalobce, žalovaný uvedl, že tato neodpovídá klasifikaci CPV. Oproti tomu dodávka diskových úložišť a NAS úložišť je v rámci jednotného slovníku zařazena pod kód CPV 30233141-1 Vícenásobné diskové pole nezávislých disků (RAID), který se dle žalovaného pro daný předmět plnění zdá být tím nejpriléhavějším. Žalobce proto měl dle žalovaného zvolit odlišný „hlavní“ kód CPV odpovídající dodávce diskových úložišť a NAS úložišť (tj. kód CPV 30233141-1), když byla nezbytnou a esenciální součástí plnění veřejné zakázky také implementace dodaného hardwaru.

- [21] K poslednímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že všechny námitky žalobce uplatněné proti krácení dotace byly v napadeném rozhodnutí zohledněny a vypořádány. Dále uvedl, že není pravdou, že by neprovedl věcně posouzení předmětu plnění veřejné zakázky.
- [22] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [23] Centrum pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „Centrum“), jakožto zprostředkující subjekt ŘO IROP, provedlo kontrolu žádosti o platbu č. CZ.06.3.05/0.0/0.0/16_034/0006514/2023/002/POST, a identifikovalo pochybení žalobce při zadání nadlimitních veřejných zakázek VZ 0004, VZ 0005 a VZ 0006.
- [24] Dle zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 žalobce jako zadavatel při zadávání této veřejné zakázky postupoval v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, v návaznosti na ustanovení § 212 odst. 1 téhož zákona a v návaznosti na ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele (dále jen „vyhláška č. 168/2016 Sb.“), a písm. B) bod 5. přílohy č. 7 této vyhlášky, když ve formuláři F02 - Oznámení o zahájení zadávacího řízení, který byl uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 3. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-011460 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 4. 2022 pod ev. č. 2022/S 065-16849, uvedl pouze hlavní kód CPV 32552410 – Modemy, přestože je tento CPV kód natolik neodpovídající celému předmětu veřejné zakázky, že nenaplní účel zřízení jednotného slovníku. Tento postup žalobce byl označen za rozporný se zásadou zákazu diskriminace potenciálních dodavatelů, neboť důsledkem této obecné klasifikace CPV kódu může být diskriminace potenciálních dodavatelů, včetně dodavatelů z EU, kteří bez uvedení CPV kódu přílehlavého k povaze poptávaných dodávek (Wi-Fi Access Pointy, síťové přístupové přepínače, licence pro NMS, strukturovaná metalická kabeláž), nebyli informováni o podstatných prvcích předmětu plnění veřejné zakázky, jakož i rozporný se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, když CPV klasifikace předmětu veřejné zakázky usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí, a proto je nezbytné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl dle Centra podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

- [25] Dle zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0005 žalobce jakožto zadavatel při zadávání této veřejné zakázky, zahájené dne 19. 8. 2022 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie, postupoval v rozporu s ustanovením § 36 odst. 1 ZZVZ a se zásadou diskriminace dle ustanovení § 6 odst. 2 téhož zákona, když přímo nesouvisející plnění sloučil do jedné veřejné zakázky tím, že požadoval v rámci předmětu veřejné zakázky dodat rozšíření stávajícího clusteru o 2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarové vybavení pro virtualizaci a zálohování a současně požadoval dodávku 525 kusů LCD monitorů pro koncové stanice žalobce, přičemž měl namísto toho rozdělit předmět veřejné zakázky na dvě samostatné části a ty zadat odděleně tak, aby nezvýhodňoval „komplexní dodavatele IT vybavení“ a umožnil podat nabídku i středním a menším dodavatelům IT vybavení, a tím zajistil širší hospodářskou soutěž, přičemž tento postup mohl dle Centra podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
- [26] Dle zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 žalobce jakožto zadavatel této veřejné zakázky postupoval v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, v návaznosti na ustanovení § 212 odst. 1 ZZVZ a v návaznosti na ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb. a písm. B) bod 5. přílohy č. 7 této vyhlášky, když ve formuláři F02 - Oznámení o zahájení zadávacího řízení, který byl uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 8. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-033664 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 8. 2022 pod ev. č. 2022/S 162-460658, uvedl pouze hlavní kód CPV 48810000 – Informační systémy a dále dodatečný kód CPV 48820000 – Servery, přestože tyto CPV kódy neodpovídají celému předmětu veřejné zakázky, když ve formuláři nebyl uveden CPV kód 30231310-3 – Ploché monitory, což nenaplnuje účel zřízení jednotného slovníku. Tento postup žalobce byl označen za rozporný se zásadou zákazu diskriminace potenciálních dodavatelů, neboť důsledkem této neúplné klasifikace CPV kódu mohla být diskriminace potenciálních dodavatelů, včetně dodavatelů z EU, kteří bez uvedení CPV kódu přiléhavého k povaze poptávaným dodávkám (2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarové vybavení pro virtualizaci a zálohování a dodávka 525 kusů LCD monitorů pro koncové stanice žalobce), nebyli řádně informováni o podstatných prvcích předmětu plnění veřejné zakázky, jakož i rozporný se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, když CPV klasifikace předmětu veřejné zakázky usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí, a proto je nezbytné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním všech výstižných znaků veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl dle Centra podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
- [27] Dle zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0006 žalobce jakožto zadavatel při zadávání této veřejné zakázky postupoval v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, v návaznosti na ustanovení § 212 odst. 1 téhož zákona a v návaznosti na ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb. a písm. B) bod 5. přílohy č. 7 této vyhlášky, když ve formuláři F02 - Oznámení o zahájení zadávacího řízení, který byl uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 4. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-013792 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 4. 2022 pod ev. č. 2022/S 075-199049, uvedl hlavní a jediný kód CPV 48810000 – Informační systémy, tento CPV kód neodpovídá předmětu veřejné zakázky, čímž není naplněn účel zřízení jednotného slovníku. Tento postup žalobce byl označen za rozporný se zásadou zákazu diskriminace potenciálních dodavatelů, neboť důsledkem této chybné klasifikace CPV kódu může být diskriminace potenciálních dodavatelů, včetně dodavatelů z EU, kteří bez uvedení CPV kódu přiléhavého k povaze poptávaných dodávek (deduplikační diskové úložiště a NAS úložiště), nebyli informováni o podstatných prvcích předmětu plnění veřejné

zakázky, jakož i rozporný se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, když CPV klasifikace předmětu veřejné zakázky usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí, a proto je nezbytné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl dle Centra podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

- [28] Na základě těchto zjištění Centra provedl žalovaný opatření podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a nevyplatil žalobci část dotace ve výši 5 % částek nárokových v žádosti o platbu na financování VZ 0004, tj. ve výši 789.430,32 Kč, na financování VZ 0005, tj. ve výši 228.496,70 Kč, a na financování VZ 0006, tj. ve výši 179.884,65 Kč, celkem ve výši 1.197.811,67 Kč, a to za porušení části III odst. 1 bodu 2 Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 16. 9. 2009, č. 41455/2019-55, v platném znění. O tomto opatření byl žalobce informován prostřednictvím „*Informace o nevyplacení části dotace*“ ze dne 5. 9. 2023. Z této *Informace* pak ve vztahu k VZ 0005 vyplývá, že byla, co se výsledné týče finanční opravy, použita tzv. *absorpční zásada*, neboť byla stanovena finanční oprava ve výši 5 % za nejzávažnější pochybení žalobce (na základě zjištění A.1.).
- [29] Dne 19. 9. 2023 podal žalobce proti tomuto opatření námitky.
- [30] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80884/2023-26, ministr pro místní rozvoj ve výroku I. opatření poskytovatele dotace ze dne 5. 9. 2023 shledal oprávněným a ve výroku II. toto opatření potvrdil a konstatoval, že předmětná částka (1.197.811,67 Kč) nebude příjemci vyplacena s konečnou platností.
- [31] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zrekapituloval předmět plnění všech dotčených veřejných zakázek a dále se zabýval jednotlivými zjištěními Centra a tomu odpovídajícím námitkám žalobce.
- [32] Ke zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 uvedl, že volba nesprávného CPV kódu může omezit či vyloučit informovanost o skutečném předmětu veřejné zakázky u dodavatelů, do jejichž zájmové oblasti veřejná zakázka spadá. Takové pochybení se pak může projevit mimo jiné malým počtem uchazečů o veřejnou zakázku, žádostí o poskytnutí zadávací dokumentace, žádostí o dodatečné informace apod. S odkazem na rozsudek NSS č.j. 7 Afs 98/2012-171, žalovaný uvedl, že žalobce zvolil nepřiléhavý CPV kód, čímž veřejnou zakázku z okruhu možných označení vyloučil. Následkem takového postupu mohlo dojít k omezení možných uchazečů o veřejnou zakázku, kteří nemohli včas vyhlášení této veřejné zakázky registrovat a uplatnit své nabídky. V této souvislosti poukázal na to, že žalobce k předmětné veřejné zakázce obdržel pouze jednu nabídku. Dále zdůraznil, že CPV kódy jsou součástí zadávacích podmínek, za jejichž správnost a úplnost zodpovídá zadavatel; nedostatky v označení předmětu veřejné zakázky pak nelze zhojit např. názvem veřejné zakázky nebo podrobným slovním popisem předmětu plnění v oznámení o zahájení zadávacího řízení (srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 23. 5. 2007). Dále uvedl, že CPV klasifikace je nástrojem, jehož využití je povinné, a zároveň je vždy nutné dbát na co nejvýstižnějším stanovení tohoto kódu.
- [33] Dále žalovaný uvedl, že o laxnosti žalobce v dané otázce dobře vypovídá CPV kód 4430000-3 Kabely, dráty a příbuzné výrobky uvedený v zadávací dokumentaci, který zjevně postihuje úplně jiné (stavební) kabely a dráty, než které jsou předmětem VZ 0004. Uvedl, že žalobcem použitý CPV kód 32552410 – Modemy sice spadá do stejné hlavní nadřazené skupiny 32 –

Rozhlas, televize, telekomunikace a související zařízení, ale do jiné podskupiny, a to 3255 – Elektrické přístroje pro telefony nebo telegrafické, přičemž dle žalovaného bezdrátovou komunikaci zjevně nelze do takové podskupiny zařadit. Upozornil rovněž na to, že CPV kód 32552410 – Modemy je absolutně poslední ve struktuře klasifikace CPV, tj. ten zcela nej přesnější, nikoli nejširší, a zároveň se nejedná o žádnou skupinu. Současně také podotkl, že formulář F02 umožňuje zvolení více než pouze jednoho CPV kódu, přičemž zadavateli je umožněno vyplnit jeden „hlavní“ CPV kód a v podstatě neomezené množství „doplňkových“ CPV kódů.

[34] K porušení ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ žalovaný uvedl, že uvedení nesprávného CPV kódu lze považovat za postup, který je nečitelný a nepředvídatelný, a tedy netransparentní, a který vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech tohoto kroku žalobce. V této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č.j. 1 Afs 45/2010, na rozhodnutí ÚOHS, která rovněž kladou důraz na zachování soutěžního prostředí, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2012, č.j. 62Af 50/2011-72, který se zabýval otázkou jednoznačnosti a přesnosti zadávací dokumentace související s transparentností zadávání veřejných zakázek. Uzavřel, že za situace, kdy je chybně stanoven CPV kód, a tedy potenciální dodavatelé se o zahájeném zadávacím řízení vůbec nedovědí, není možné postup příjemce považovat za souladný se zásadou transparentnosti a zákazu diskriminace.

[35] Ke zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0005 žalovaný uvedl, že zadavatel je vždy povinen zvážit, zda spojením několika dílčích plnění nevyřadí bezdůvodně relevantní dodavatele a zda existují věcné objektivní důvody pro jejich spojení. Pokud tyto důvody neexistují, tak je povinností zadavatele zamýšlené plnění rozdělit na části. Dále uvedl, že relevantní okruh dodavatelů není sám o sobě důvodem pro nedovolené slučování předmětu veřejné zakázky, o čemž svědčí i reálný počet podaných nabídek v daném případě, kdy žalobce obdržel dvě nabídky od velkých dodavatelů působících na trhu. Uvedl, že pokud by byly LCD monitory soutěženy samostatně, tak by jistě okruh dodavatelů jen pro tuto komoditu byl podstatně širší, a mohla tak být i podána výhodnější nabídka. Konstatoval rovněž, že odborná literatura se shoduje v tom, že i když zadavatel nemá výslovnou povinnost předmět veřejné zakázky dělit, vzhledem k podpoře širší hospodářské soutěže a možnosti zapojení malých a středních podniků je tento způsob z hlediska ZZVZ i evropských směrnic preferovanou variantou (ostatně dle ustanovení § 217 ZZVZ je povinností zadavatele odůvodnit, proč předmět veřejné zakázky nerozdělil, nikoliv naopak). K povinnosti zadavatele rozdělit předmět veřejné zakázky dále odkázal na rozhodnutí ÚOHS ze dne 3. 2. 2022, k právu zadavatele stanovit si předmět veřejné zakázky dle svých potřeb a ochrany hospodářské soutěže na rozhodnutí ÚOHS ze dne 12. 4. 2022 a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2014, č.j. 6Af 75/2013-109. K námitce žalobce uvedl, že zadávání veřejné zakázky malého rozsahu není automaticky spojeno s nižší mírou transparentnosti, když zadavatel může postupovat např. skrze otevřené výběrové řízení, zveřejnit zakázky na profilu apod.

[36] Ke zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 žalovaný nad rámec již uvedeného ke zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0004 konstatoval, že žalobce ve formuláři F02 jako hlavní kód uvedl CPV kód 48810000 – Informační systémy, který dle žalovaného absolutně neodpovídá celému předmětu VZ 0005. Jako dodatečný byl uveden CPV kód 48820000 – Servery, který je sice pro VZ 0005 relevantní, ale dle žalovaného z něj dodavatelé nemohli odvodit, že významnou část předmětu této veřejné zakázky tvoří LCD monitory, což logicky nemohlo vést k oslovení co nejširšího okruhu dodavatelů, jak tvrdil žalobce ve svých námitkách. Shrnul,

že žalobce zvolil nepřiléhavé CPV kódy, když hlavní CPV kód nemá žádný vztah k předmětu VZ 0005 a dodatečný CPV kód se váže jen k části plnění této veřejné zakázky.

- [37] Ke zjištění A.1 ve vztahu k VZ 0006 žalovaný nad rámec již uvedené ke zjištěním A.1 ve vztahu k VZ 0004 a ke zjištěním A.2 ve vztahu k VZ 0005 konstatoval, že předmětem VZ 0006 byla dodávka technologického vybavení pro systém zálohování žalobce; konkrétně se jednalo o dodávku 1 ks deduplikačního diskového úložiště určeného pro zálohování dat kritických elektronických informačních systémů, včetně instalace a implementace a garance podpory výrobce, a dále o dodávku 5 ks diskových úložišť NAS, včetně jejich instalace, uvedení systému do provozu, zaškolení administrátorů a vypracování příslušné technické dokumentace a manuálů. Dle žalovaného tak žalobcem ve formuláři F02 použitý CPV kód 48810000-9 – Informační systémy neodpovídá převažujícím znakům VZ 0006. Dle žalovaného těmito znakům neodpovídal ani v zadávací dokumentaci další použitý CPV kód 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Dominantní část plnění této veřejné zakázky se skládá z dodávky technologického vybavení, jedná se o dodávku hardwaru, a nikoliv o dodávku informačního systému (softwaru). Použití obecnějšího CPV kódu 48810000 – Informační systémy, kterému podléhá předmět VZ 0006 zcela nepřiléhavé podřízené CPV kódy 48811 – Systémy pro elektronickou poštu, 48812 – Finanční informační systémy, 48813 – Informační systémy pro cestující a 48814 – Zdravotnické informační systémy, dle žalovaného nemění nic na tom, že ani tento obecnější kód neodpovídá předmětu této veřejné zakázky.
- [38] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhl nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [39] Účastníci řízení souhlasili s projednáním věci bez jednání. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [40] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [41] Podle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ „*zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.*“
- [42] Podle ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ „*ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.*“
- [43] Podle ustanovení § 212 odst. 1 ZZVZ „*zadavatel je povinen k odeslání uveřejnění podle tohoto zákona použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu (dále jen „formulář“). Formulář je zadavatel povinen vyplnit způsobem stanoveným prováděcím předpisem.*“
- [44] Podle ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb., ve znění do 31. 1. 2024, „*zadavatel veřejné zakázky v nadlimitním režimu použije k uveřejnění informací ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie standardní formulář 2 „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“ upravený v přímo použitelném předpisu Evropské unie.*“

- [45] Příloha č. 7 k této vyhlášce v části B) bod 5. stanoví, že informace, jež mají být uvedeny oznámení o zahájení zadávacího řízení podle ustanovení § 7 písm. b) této vyhlášky, jsou „kódy CPV; pokud je veřejná zakázka rozdělena na části, jsou tyto informace poskytnuty pro každou část.“
- [46] Podle ustanovení § 35 ZZVZ „zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.“
- [47] Podle ustanovení § 36 odst. 1 ZZVZ „zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.“
- [48] Podle ustanovení § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel „na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“
- [49] Podle ustanovení § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel „v rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.“
- [50] Podle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel „poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).“
- [51] Podle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel „poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.“
- [52] Podle ustanovení § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel „v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.“
- [53] Podle ustanovení § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel „bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí. Bylo-li posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Bylo-li posouzeno jako neoprávněné, poskytovatel příjemci vyplatí nevyplacenou dotaci nebo její část. Poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.“

- [54] Soud se nejprve zabýval otázkou, která je společná pro všechny předmětné veřejné zakázky, tj. že žalobce dle žalovaného užil nesprávný CPV kód – srov. zjištění A.1 k VZ 0004, zjištění A.2 ve vztahu k VZ 0005 a zjištění A.1 k VZ 0006.
- [55] Soud nejprve obecně k problematice CPV kódů uvádí, že systém CPV kódů, které mají být přiřazovány veřejným zakázkám, byl zaveden již nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV), a to v důsledku snahy o větší otevřenost a transparentnost veřejných zakázek. Tato klasifikace CPV se skládá z hlavního slovníku a doplňkového slovníku. Hlavní slovník sestává ze seznamu kódů zboží, činností a služeb běžně používaných ve veřejných zakázkách a doplňkový slovník byl navržen s cílem pomoci zadavateli popsat úplněji předmět zakázky. K popsání předmětu veřejné zakázky si zadavatelé mohou vybrat z kódů uvedených v hlavním slovníku CPV a přidat kódy z doplňkového slovníku, jsou-li zapotřebí další popisné informace. Každý oddíl CPV je založen na stromové struktuře.
- [56] K významu CPV kódů se NSS vyjádřil již v rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č.j. 8 Afs 74/2007-140, v němž konstatoval, že cílem nařízení, kterým byly CPV kódy zavedeny, bylo „stanovit společný slovník pro veřejné zakázky – jednotný klasifikační systém pro veřejné zakázky za účelem sjednocení údajů užívaných zadavateli k popisu předmětu smluv.“
- [57] V rozsudku ze dne 26. 9. 2013, č. j. 7 Afs 98/2012-171, NSS uvedl, že „vzhledem k tomu, že předmět každé veřejné zakázky je do jisté míry specifický, lze souhlasit se závěrem krajského soudu, že pro vymezení předmětu veřejné zakázky představuje jednotná klasifikace pouze pomocný a podpůrný nástroj. Jedná se však zároveň o nástroj, jehož využití je povinné a který plní zásadní roli, protože podporuje transparentnost zadávání veřejných zakázek. Jednotná klasifikace umožňuje vytvořit informační systém pro zadávání veřejných zakázek a snížit riziko chyby při překladu oznámení. V důsledku toho usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí a zjednodušuje vypracování statistik o veřejných zakázkách. Úřad ostatně v napadeném rozhodnutí uvedl, že „u zahraničních dodavatelů je jediným srozumitelným a rozlišujícím vodítkem v databázi veřejných zakázek právě tento CPV kód.“ Proto je nutné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků zakázky. Rovněž podle Soudního dvora Evropské unie je účelem pravidel pro uveřejňování veřejných zakázek informovat všechny potenciální uchazeče ze všech členských států o podstatných prvcích zakázky (viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2000 ke směrnici Rady 93/37/EHS. Komise Evropských společenství proti Francouzské republice, věc C-225/98. Sbírka soudních rozhodnutí 2000 I-07445. Bod 35). Tomu napomáhá velký rozsah i stromová struktura CPV klasifikace.“
- [58] NSS dále v tomto rozsudku uvedl, že „by nemělo docházet k situaci, kdy předmět veřejné zakázky nelze podřadit pod žádný z CPV kódů. Nelze dovozovat, že každou veřejnou zakázku smíšeného charakteru je možno podřadit pod některou se „sběrných“ kategorií, které jsou v CPV klasifikaci uvedené. Ačkoliv v některých případech může nastat situace, kdy je třeba vybírat z více kódů, je důležité, aby si zadavatel pro název oznámení o zakázce zvolil pouze jeden. V případě, že míra přesnosti kódu je nedostatečná, musí veřejní zadavatelé uvést oddíl, skupinu, třídu nebo kategorii, která lépe vystihuje předmět jejich nákupu – obecnější kód, který lze podle členění CPV klasifikace rozpoznat. K dalšímu upřesnění pak slouží pomocné uvádění dalších CPV kódů. Vadný není postup, který opomíjí některý z nepodstatných prvků zakázky. Za diskriminační pro uchazeče je však třeba považovat takový postup, který rezignuje na označení podstatného, zpravidla převažujícího, znaku veřejné zakázky.“

- [59] Dále NSS uvedl, že lze obecně konstatovat, že „je-li možno uvažovat o použití více CPV kódů k označení předmětu veřejné zakázky, přičemž například každý z nich směřuje k vystižení jiného podstatného znaku veřejné zakázky, je v tomto směru na zadavateli, aby uvážil, jaký CPV kód zvolí. Důsledkem používání CPV klasifikace totiž nemůže být omezování veřejných zakázek výhradně na zboží a služby označené přesným kódem, ani ohrožení dobré víry zadavatele, kterému nemohou jít nedostatky CPV klasifikace k tíži. V pochybnostech tak musí být dána přednost zvolenému CPV kódu.“ V případě projednávaném před NSS však zadavatel vybral CPV kód zjevně nepříhodný, čímž veřejnou zakázku z okruhu možných označení vydělil. Dle NSS pak „následkem takového postupu mohlo dojít k omezení možných účastníků veřejné zakázky, kteří nemohli včas vyhlášení veřejné zakázky zaregistrovat a uplatnit své nabídky.“
- [60] V rozsudku ze dne 19. 11. 2020, č.j. 4 As 337/2018-84, pak NSS uvedl, že „CPV kódy (Číselník CPV – společný slovník pro veřejné zakázky) plní zásadní úlohu především ve vztahu k zahraničním dodavatelům, neboť pro tyto dodavatele představuje jediné srozumitelné a rozlišující vodítko v databázi veřejných zakázek. Jedná se však o podstatný údaj pro všechny dodavatele, kteří vyhledávají relevantní zakázku, a proto je nutné, aby CPV kód co nejdříve odpovídal předmětu veřejné zakázky.“
- [61] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že systém CPV kódů nelze v žádném případě považovat za všeobjímající, neboť kódů je omezené množství a není vždy dobře možné podřadit příslušnou veřejnou zakázku pod jeden jediný („hlavní“) CPV kód, který by zahrnoval veškerá její specifika. V každém případě je však povinností zadavatele veřejné zakázky tuto podřadit pod CPV kód, který je svým obsahem jejímu popisu a předmětu nejpodobnější, nejvýstižnější a nejprůběhavější, příp. uvést v oznámení ještě další „doplňkové“ CPV kódy. Soud totiž považuje za nesporné, že díky jednotnému označování veřejných zakázek pomocí CPV kódů mají dodavatelé ze všech členských zemí EU možnost se jednodušeji orientovat ve veřejných zakázkách v ostatních členských státech, resp. veřejnou zakázku lze identifikovat z kterékoli země EU bez nutnosti překladu.
- [62] V nyní projednávaném případě žalovaný, resp. ŘO IROP identifikoval v případě VZ č. 0004 pochybení žalobce při zadávání předmětné veřejné zakázky spočívající v tom, že v oznámení o zahájení zadávacího řízení byl uveden jako hlavní kód CPV 32552410 – Modemy, ačkoliv tento neodpovídá celému předmětu veřejné zakázky. Dle ŘO IROP měl žalobce uvést kód přílehlavý k povaze poptávaných dodávek (Wi-Fi Access Pointy, síťové přístupové prepínače, licence pro NMS, strukturovaná metalická kabeláž), tj. kód 3242 – Síťová zařízení.
- [63] Předmětem VZ č. 0004 byly dle čl. 1.2.3. zadávací dokumentace následující položky / plnění:
- A. Dodávka bezdrátových přístupových zařízení (tzv. WIFI Access Pointů) formou částečné obnovy a rozšířením stávající bezdrátové technologie zadavatele;
 - B. Rozšíření počítačové sítě zadavatele formou dodávky a instalace síťových přístupových prepínačů.
Dodávka zařízení počítačové sítě:
 - i. rozšíření přístupové vrstvy sítě o další přístupové prepínače;
 - ii. dodání nezbytného připojovacího a propojovacího příslušenství;
 - iii. poskytnutí licencí pro centrální network management systém (NMS).
 - C. Obnova stávajícího a rozšíření univerzálního kabelového systému (UKS) strukturované metalické kabeláže pro zapojení bezdrátových přístupových zařízení dodaných v rámci této zakázky.

- [64] Vedle slovního popisu pak žalobce označil v čl. 1.1. zadávací dokumentace předmětnou veřejnou zakázku těmito kódy CPV: 48810000-9 – Informační systémy, 44300000-3 – Kabely, dráty a příbuzné výrobky, 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Ve formuláři oznámení o zahájení zadávacího řízení pak žalobce jako hlavní kód CPV uvedl kód 32552410 – Modemy; jiné CPV kódy v oznámení o zahájení zadávacího řízení neuvedl.
- [65] Ze zadávací dokumentace tedy vyplývá, že předmětem této veřejné zakázky byla dle výše uvedeného písm. A) dodávka bezdrátových přístupových zařízení (tzv. Wi-Fi Access Pointů), dle písm. B) dodávka a instalace zařízení počítačové sítě a dle písm. C) obnova kabelového systému pro zapojení bezdrátových přístupových zařízení. Zároveň z tabulky doložené žalobce k předpokládané hodnotě veřejné zakázky vyplývalo, že kabely a dráty byly předběžně oceněny na 6.464.000 Kč bez DPH a přístupové body a síťové prepínače na 12.114.600 Kč bez DPD. Soud se tak ztotožnil se závěrem ŘO IROP, že předmět plnění veřejné zakázky se z dominantní části skládá z dodávky zařízení pro bezdrátovou komunikaci, a proto měl žalobce správně použít jako hlavní CPV kód 3242 – Síťová zařízení.
- [66] Rovněž lze aprobovat úvahu žalovaného, že žalobcem užitý CPV kód 32552410 – Modemy sice spadá do stejné hlavní nadřazené skupiny 32 – Rozhlas, televize, telekomunikace a související zařízení, nicméně do jiné podskupiny, a to 3255 – Elektrické přístroje pro telefony nebo telegrafické. I soudu se tak kód CPV 3242 – Síťová zařízení jeví z pohledu dominantní části předmětu plnění veřejné zakázky jako přiléhavější, neboť obsahuje podřazené kódy 32421 – Síťová kabeláž, 32422 – Síťové komponenty, 32424 – Síťová infrastruktura atd., kam lze bezpochyby předmětná zařízení pro bezdrátovou komunikaci zařadit. V této souvislosti lze ještě dodat, že žalobcem užitý kód pro Modemy náleží do skupiny kód 3255 – Telefonní zařízení, což se dle soudu míjí s předmětem předmětné veřejné zakázky.
- [67] V této souvislosti pak soud připomíná, že z výše citované judikatury NSS vyplývá, že zadavatel veřejné zakázky má v případech, kdy nelze pouze jedním CPV kódem popsat celý předmět veřejné zakázky, uvést „doplňkové“ CPV kódy tak, aby nebyl opomenut žádný z podstatných prvků veřejné zakázky. Žalobce v zadávací dokumentaci uvedl 3 CPV kódy (viz výše), aby pak v oznámení o zahájení zadávacího řízení označil předmětnou veřejnou zakázku zcela jiným hlavním CPV kódem. Na okraj soud dodává, že v případě VZ č. 0005 žalobce tuto veřejnou zakázku označil ve formuláři jak hlavním CPV kódem 48810000 – Informační systémy, tak doplňkovým CPV kódem 48820000 – Servery. Z toho vyplývá, že žalobci si byl v rozhodné době nepochybně vědom toho, že předmětný formulář umožňuje zadat více CPV kódů.
- [68] Soud se dále neztotožnil s námitkou žalobce, že žalovaný neprovedl věcné posouzení předmětu plnění veřejné zakázky. Kdyby totiž k takovému posouzení vůbec nedošlo, tak by jen stěží mohl ŘO IROP jako přiléhavější a vhodnější označit jiný CPV kód než ten, který zvolil ve formuláři žalobce. Z obsahu napadeného rozhodnutí i *Informace o nevyplacení části dotace* totiž vyplývá, že ani úvaha ŘO IROP ani žalovaného nebyla učiněna bez ohledu na zjištěný skutkový stav, tj. bez věcného posouzení předmětu veřejné zakázky.
- [69] Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2015, č.j. 62Af 80/2012-110, na který odkazoval žalobce v podané žalobě, skutečně vyplývá, že „pro vymezení předmětu veřejné zakázky se jedná [pozn. soudu: v případě CPV klasifikace] toliko o pomocný a podpůrný nástroj. Klíčovým pro vymezení předmětu plnění veřejné zakázky je totiž název veřejné zakázky a popis předmětu plnění zakázky obsažený v oznámení (či výzvě) o zahájení zadávacího řízení. Právě na

základě slovního popisu předmětu veřejné zakázky pak má dodavatel vážit, zda se do zadávacího řízení přihlásí či nikoli. S ohledem na nesmírně širokou variabilitu plnění veřejných zakázek a omezený seznam CPV kódů je totiž zcela zřejmé, že nelze na každé jednotlivé plnění nalézt zcela přesný a odpovídající CPV kód, který by byl nezpochybnitelný. Vždy to tedy bude slovní popis předmětu zakázky, který je přesnější a pro potenciální dodavatele důležitější, než CPV kód. Pak tedy využití shodného CPV kódu může být nejvýše podpůrným argumentem.“

[70] Na tomto místě soud považuje za vhodné podotknout, že Krajský soud v Brně tyto závěry vyslovil při přezkumu rozhodnutí ÚOHS, jímž byla tehdejšímu žalobci uložena pokuta za (tehdy) správní delikt dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), neboť nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ, když rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 ZVZ, a tedy předmětné veřejné zakázky z toho důvodu nezařadil v příslušném zadávacím řízení. ÚOHS v tehdy napadeném rozhodnutí pak mimo jiné argumentoval tím, že tehdejší žalobce identifikoval tři ze čtyřech plnění shodným CPV kódem, na což právě Krajský soud v Brně zareagoval tím, že za podstatné z hlediska vymezení předmětu veřejné zakázky označil její název a popis. Ostatně ani dle NSS „nelze bez dalšího věcnou souvislost veřejných zakázek dovozovat pouze na základě shodných CPV kódů.“ (srov. rozsudek ze dne 25. 9. 2014, č.j. 10 As 38/2014-41, který předcházel rozsudku Krajského soudu v Brně). Je tedy zřejmé, že tento žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně se týká posuzování věcné souvislosti mezi plněními veřejných zakázek s relevancí pro závěry o naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v rozdělení veřejné zakázky v rozporu se ZVZ, resp. nyní ZZVZ. Závěry Krajského soudu v Brně ani NSS vyslovené v této věci tak nelze automaticky aplikovat na nyní projednávaný případ, neboť zde je předmět sporu odlišný. Závěry Krajského soudu v Brně o „podpůrnosti“ a „pomocnosti“ CPV kódu při vymezení předmětu veřejné zakázky totiž neznamenají, že by zadavatele veřejné zakázky netížila povinnost v příslušném formuláři označit veřejnou zakázku správným a přílehlavým hlavním CPV kódem, příp. kódy doplňkovými, což je podstatou nyní projednávaného případu.

[71] Soud tak dospěl k závěru, že žalobce nezvolil ve vztahu k VZ č. 0004 hlavní CPV kód věcně ani právně správně, přičemž zároveň nevyužil možnosti označit předmět dané veřejné zakázky i pomocí „doplňkových“ CPV kódů tak, aby obsáhl její všechny podstatné části.

[72] ŘO IROP v případě VZ č. 0005 identifikoval pochybení žalobce při zadávání předmětné veřejné zakázky (srov. zjištění A.2 k této veřejné zakázce) spočívající v tom, že v oznámení o zahájení zadávacího řízení byl uveden jako hlavní kód CPV 48810000 – Informační systémy a dále dodatečný kód CPV 48820000 – Servery, ačkoliv tyto kódy neodpovídají celému předmětu veřejné zakázky, jelikož ve formuláři nebyl uveden CPV kód 30231310-3 Ploché monitory. Dle ŘO IROP tak žalobce ve formuláři neuvedl úplnou klasifikaci CPV kódy odpovídající poptávaným dodávkám (2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarové vybavení pro virtualizaci a zálohování a dodávka 525 ks LCD monitorů pro koncové stanice žalobce).

[73] Předmětem VZ č. 0005 byla dle zadávací dokumentace dodávka hardwarových technologií a softwarového vybavení, včetně příslušenství. Konkrétně se jednalo o rozšíření stávajícího clusteru o 2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarového vybavení pro virtualizaci a zálohování a dodávka 525 ks LCD monitorů pro koncové stanice

žalobce – a) Fyzický server – 2 kusy nového serveru určeného pro montáž do datového rozvaděče s umístěním v primárním a sekundárním datovém centru nemocnice včetně odborné instalace a software pro virtualizaci a zálohování, b) LCD monitory – 525 kusů.

[74] Vedle slovního popisu pak žalobce označil v čl. 1.1. zadávací dokumentace předmětnou veřejnou zakázku těmito CPV kódy: 48810000-9 – Informační systémy a 48820000-2 – Servery. Ve formuláři oznámení o zahájení zadávacího řízení pak žalobce jako hlavní kód CPV uvedl kód 48810000 – Informační systémy a jako doplňkový kód CPV uvedl kód 48820000 – Servery.

[75] V daném případě je předmětem sporu, zda žalobce uvedením výše uvedených 2 CPV kódů vyčerpal celý předmět veřejné zakázky, nebo zda některou z podstatných částí předmětu dané veřejné zakázky pominul. Dle výše odkazované judikatury NSS totiž není vadným takový postup zadavatele, který opomíjí některý z nepodstatných prvků zakázky. Za diskriminační pro uchazeče je pak dle NSS třeba považovat až takový postup, který rezignuje na označení podstatného znaku veřejné zakázky.

[76] Jakkoli v daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že LCD monitory netvořily vysloveně převažující prvek dané veřejné zakázky, tak dle soudu ale nelze dospět k závěru, že by tyto tvořily na druhé straně prvek marginální, který by nebylo nutné v oznámení o zahájení zadávacího řízení zohlednit. Je tomu tak dle soudu pro to, že dodávka LCD monitorů představovala více než jednu třetinu předmětu veřejné zakázky – v rámci nabídky vybraného dodavatele tvořila dodávka LCD monitorů 1.764.000 Kč z celkové částky 4.443.300 Kč (tj. 39,7 % po zaokrouhlení). Soud se tak ztotožnil se závěrem ŘO IROP, že žalobce označil předmět plnění veřejné zakázky neúplně a pouze částečně, když pominul jeden z jejích podstatných prvků.

[77] Soud tak dospěl k závěru, že žalobce ve vztahu k VZ č. 0005 neoznačil tuto v příslušném formuláři úplně, tj. tak, aby obsáhl všechny její podstatné části.

[78] Konečně ve vztahu k VZ č. 0006 identifikoval pochybení žalobce při zadávání této veřejné zakázky spočívající v tom, že v oznámení o zahájení zadávacího řízení byl uveden jako hlavní kód CPV 488810000 – Informační systémy, ačkoliv tento kód neodpovídá předmětu veřejné zakázky. Dle ŘO IROP měl žalobce jako uvést kód přílehlavý k povaze poptávaných dodávek (deduplikační diskové úložiště a NAS úložiště), tj. kód 30233141-1 – Vícenásobné diskové pole nezávislých disků (RAID), spadající pod nadřazený CPV kód 302330000-1 – Archivovací a čtecí zařízení.

[79] Předmětem VZ č. 0006 byla dodávka technologického vybavení pro systém zálohování žalobce. Konkrétně se jednalo o dodávku 1 kusu deduplikačního diskového úložiště určeného pro zálohování dat kritických elektronických informačních systémů, vč. instalace a implementace a garance podpory výrobce, a dále o dodávku 5 kusů síťových diskových úložišť NAS, vč. jejich instalace, uvedení systému do provozu, zaškolení administrátorů a vypracování příslušné technické dokumentace a manuálů (v podrobnostech viz čl. 1.2. zadávací dokumentace).

[80] Vedle slovního popisu pak žalobce označil v čl. 1.1. zadávací dokumentace předmětnou veřejnou zakázku těmito kódy CPV: 48810000-9 – Informační systémy a 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Ve formuláři oznámení o zahájení zadávacího řízení pak žalobce jako hlavní kód CPV uvedl kód 48810000 – Informační systémy; jiné CPV kódy v oznámení o zahájení zadávacího řízení neuvedl.

- [81] Ze zadávací dokumentace tedy vyplývá, že z dominantní části byla předmětem této veřejné zakázky dodávka technologického vybavení (hardwaru), a to 1 ks deduplikačního diskového úložiště a 5 ks síťových diskových úložišť NAS. Soud se tak ztotožnil se závěrem ŘO IROP, že předmětem plnění veřejné zakázky, resp. její převažujícím znakem byla dodávka hardwarového vybavení a nikoliv dodávka informačních systémů.
- [82] Rovněž lze aprobovat úvahu ŘO IROP, že žalobce měl správně použít CPV kód 30233141-1 – Vícenásobné diskové pole nezávislých disků (RAID), neboť se jedná převážně o dodávku hardwarového vybavení, nikoli jím užitý CPV kód 48810000 – Informační systémy, který obsahuje podřízené CPV kódy 48811 – Systémy pro elektronickou poštu, 48812 – Finanční informační systémy, 4881 – Informační systémy pro cestující a 48814 – Zdravotnické informační systémy, který neodpovídá předmětu veřejné zakázky.
- [83] K námitce žalobce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, který konkrétní CPV kód by dle jeho názoru byl považován za správný, soud uvádí, že žalovaný v pátém odstavci na str. 15 napadeného rozhodnutí byl stručně, ale dle soudu naprosto výstižně popsal předmět dané veřejné zakázky. Následně se ztotožnil se závěry ŘO IROP, že žalobcem použitý CPV kód 48810000-9 – Informační systémy „*neodpovídá převažujícím znakům VZ0006.*“ V sedmém odstavci na stejné straně pak zopakoval, že dominantní část plnění veřejné zakázky se skládá z dodávky technologického vybavení – jedná se tedy o dodávku hardwaru, nikoliv o dodávku informačního systému (softwaru). Lze tedy přisvědčit žalobci, že žalovaný výslovně v napadeném rozhodnutí neuvedl, který CPV kód považuje v daném případě za správný, resp. přílehavější, nicméně v daném případě nelze pominout, že žalobci byl tento právní názor předestřen ŘO IROP v *Informaci o nevyplacení části dotace*.
- [84] V této souvislosti soud odkazuje zásadu, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba, pokud jde o jejich přezkoumatelnost, posuzovat jako jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56). Projevem této zásady jednoty správního řízení je jednak to, že odvolací správní orgán může odstranit vady odůvodnění správního orgánu I. stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací správní orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu I. stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 2. 2013, č.j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č.j. 6 As 161/2013-25, či ze dne 20. 2. 2020, č.j. 2 Ads 171/2019-43). Dle soudu tak není chybou, pokud při posouzení, zda správní orgány přezkoumatelným způsobem vysvětlily, jaký CPV kód byl v případě dané veřejné zakázky přílehavější, vycházel jak z odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak z *Informace o nevyplacení části dotace*.
- [85] Soud tak dospěl k závěru, že žalobce nezvolil ve vztahu k VZ č. 0006 hlavní CPV kód věcně ani právně správně.
- [86] Zbývá však ještě posoudit, zda tato pochybení žalobce byla v rozporu se zásadami zadávání veřejných zakázek, a to zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ a zásadou zákazu diskriminace dle ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ.
- [87] Soud nejprve uvádí, že zákaz diskriminace v ustanovení § 6 ZZVZ zahrnuje jednak formu zjevnou, jednak formu skrytou (rozsudky NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152; či ze dne 21. 2. 2019, č.j. 5 Afs 311/2016-40). Podstatou skryté diskriminace je nepřípustné zúžení okruhu potenciálních uchazečů, a tím poškození hospodářské soutěže

a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2019 č.j. 4 Afs 294/2019-47, bod 38 a rozsudek ze dne 13. 9. 2017, č.j. 6 Afs 1/2017-27, bod 20). NSS tak již v řadě rozhodnutí zdůraznil, že při zadávání veřejných zakázek je nutné zachovat adekvátní konkurenční prostředí a postupovat tak, aby nedošlo k nedůvodnému zúžení okruhu potencionálních zájemců o veřejnou zakázku. Za skrytou diskriminaci je třeba považovat zejména situaci, kdy někteří z dodavatelů mají bez jakýchkoli rozumných ekonomických důvodů *a priori* znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152).

- [88] K zásadě transparentnosti pak soud uvádí, že podle rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2010, č.j. 1 Afs 45/2010-159), je tato zásada porušena tehdy „*pokud jsou v zadavatelské postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Odkázat lze rovněž na rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2017, č.j. 2 Afs 208/2016-52, podle něhož byla zásada transparentnosti hlavním principem ZVZ. Podmínkou dodržení zásady transparentnosti je tedy vedení zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný (viz rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2012, č.j. 1 Afs 60/2012-31). Je-li postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky reálně nekontrolovatelným, jedná se o porušení zásady transparentnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2015, č.j. 2 Afs 174/2015-45).
- [89] Soud dospěl ve shodě s žalovaným, že postupem žalobce skutečně mohlo dojít k situaci, kdy dodavatelé, kteří vyhledávají relevantní veřejné zakázky podle číselného CPV kódu, což jsou zejména zahraniční dodavatelé, se o veřejné zakázce z důvodu klasifikace jejího předmětu plnění chybným, nepřiléhavým či neúplným kódem CPV nemuseli vůbec dozvědět.
- [90] K argumentaci žalobce ve vztahu k zjištěním ohledně VZ č. 0004 a č. 0005, že jeho cílem bylo „*oslovení co nejširšího okruhu relevantních potenciálních dodavatelů*“, soud uvádí, že právě nesprávně zvoleným „hlavním“ CPV kódem za současného nevyplnění „doplňkových“ CPV kódů, žalobce tento svůj cíl *de facto* popřel. Za výše popsané situace totiž dodavatelé neměli o veřejnou zakázku s daným obsahem ani možnost projevit zájem, protože se navenek jevila jako zakázka se zcela odlišným předmětem plnění. Zároveň je s podivem, že žalobce tento argument uplatnil zároveň ve vztahu k VZ č. 0004 a k VZ č. 0005, když ve vztahu k první z těchto veřejných zakázek užil žalobce CPV kód nejkonkrétněji možný, avšak ve vztahu ke druhé z nich (stejně jako k VZ č. 0006) užil kód naopak velmi obecný.
- [91] Ostatně o tom, že žalobcova cíle v daném případě nebylo dosaženo, svědčí i to, že v rámci zadávacího řízení byla k VZ č. 0004 a k VZ č. 0006 podána pouze jedna nabídka od dodavatele Aricoma Systems a.s. (dříve „AUTOCONT a.s.“), se sídlem Hornopolní 3322/34, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČ: 043 08 697.
- [92] Jakkoli sám o sobě není postup, kdy je uzavřena smlouva s vybraným dodavatelem, jehož nabídka byla v zadávacím řízení jedinou nabídkou, v rozporu se ZZVZ (pozn. soudu: za což ale žalobce nebyl žalovaným „sankcionován“), tak tato skutečnost nasvědčuje tomu, že v daném konkrétním případě skutečně nebyla naplněna ani minimální míra hospodářské soutěže. Za takovou lze dle soudu považovat situaci, kdy jsou v zadávacím řízení podány alespoň dvě nabídky, jak žalobci přiléhavě osvětlil ŘO IROP v *Informaci o nevyplacení části dotace* ve vztahu k VZ č. 0005.

- [93] Konečně k poukazu žalobce na způsob vyhledávání pomocí automatizovaných vyhledávacích nástrojů soud uvádí, že soud nerozporuje, že v dnešní době nepochybně existují (a to i díky umělé inteligenci) propracované vyhledávací nástroje, nicméně i sám žalobce ve své námitce uvedl, že vyhledávání probíhá „převážně“ za pomoci těchto automatizovaných vyhledávacích nástrojů. Z toho vyplývá, že žalobce si je vědom toho, že vyhledávání veřejných zakázek probíhá v současné době i jinak, a to tedy např. i podle prvotního identifikátoru, za který je třeba považovat „hlavní“ CPV kód, příp. další „doplňkové“ CPV kódy. Proto ani v současné době nelze dle soudu požadavek na uvedení správného a k povaze předmětu plnění dané veřejné zakázky co nejprůběhavějšího CPV kódu bagatelizovat s tím, že nemá na transparentnost procesu zadávání veřejné zakázky vliv.
- [94] K námitce žalobce ve vztahu k VZ č. 0005, že nemohlo dojít k omezení hospodářské soutěže neuvedením kódu CPV 30231310 – Ploché monitory, neboť podmínky zadávací dokumentace mohl splnit jen takový dodavatel, který byl schopen dodat předmět plnění této veřejné zakázky jako funkční celek, soud ve shodě s ŘO IROP uvádí, že bez ohledu na žalobcem tvrzenou funkční propojenost (pozn. ke které se soud vyjádří dále v tomto rozsudku) nebyly žalobcem zvolené CPV s to zajistit oslovení relevantních dodavatelů i pro případ dodávky LCD monitorů. Dle soudu totiž okruh dodavatelů pro dodávky serverů a souvisejícího plnění a dodávky LCD monitorů nemusí být nutně totožný. Lze tak s vysokou mírou pravděpodobnosti vyslovit závěr, že žalobcem použité CPV kódy mohly vyloučit ze zájmu o účast v zadávacím řízení dodavatele, kteří se zaměřují např. pouze na dodávky LCD monitorů a obdobného plnění, ale nikoliv již na dodávky serverů a souvisejícího plnění.
- [95] Stejně závěry pak lze vyslovit i k námitce žalobce ve vztahu k VZ č. 0006, že okruh potenciálních dodavatelů je pro oba uvedené CPV kódy, tj. CPV kód 48810000 – Informační systémy a CPV kód 30233141 – Vícenásobné diskové pole nezávislých disků (RAID), *de facto* identický, neboť i zde lze obecně konstatovat, že okruh dodavatelů pro informační systémy nemusí být totožný s okruhem potenciálních dodavatelů pro disková úložiště.
- [96] Soud tak dospěl k závěru, že tím, že žalobce vybral předmětné hlavní i doplňkové CPV kódy zjevně nepříhodně, nepřiléhavě a neúplně, tak veřejné zakázky z okruhu možných označení vydělil. Následkem takového postupu tak mohlo dojít k omezení možných účastníků veřejné zakázky, kteří nemohli včas vyhlášení veřejné zakázky zaregistrovat a uplatnit své nabídky. Námitky uplatněné proti kontrolním zjištěním A.1 ve vztahu k VZ č. 0004, A.2 ve vztahu k VZ č. 0005 a A.1 ve vztahu k VZ č. 0006 proto soud neshledal důvodnými.
- [97] Dále soud zabýval námitkami žalobce směřujícími proti kontrolnímu zjištění A.1 ve vztahu k VZ č. 0005. Zde ŘO IROP identifikoval pochybení žalobce, že přímo nesouvisející plnění (*rozšíření stávajícího clusteru o 2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarové vybavení pro virtualizaci a zálohování a dodávku 525 ks LCD monitorů pro koncové stanice žalobce*) sloučil do jedné veřejné zakázky, namísto toho, aby předmět veřejné zakázky rozdělil na dvě samostatné části, které by zadal odděleně.
- [98] K otázce rozdělování veřejných zakázek existuje poměrně bohatá judikatura NSS. Ustanovení § 36 odst. 1 ZZVZ předně dle této judikatury zapovídá již samotné nastavení, byť jen skrytě diskriminačních podmínek, nikoliv pouze diskriminační přístup ke konkrétním přesně určitelným soutěžitelům. Zákaz diskriminace tak naruší pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2013, č.j. 9 Afs 78/2012-28).

- [99] Jak již soud uvedl dříve v tomto rozsudku, tak Dle NSS je při zadávání veřejných zakázek nutné zachovat adekvátní konkurenční prostředí a postupovat tak, aby nedošlo k nedůvodnému zúžení okruhu potencionálních zájemců o veřejnou zakázku. Za skrytou diskriminaci je třeba považovat situaci, kdy někteří z dodavatelů mají bez jakýchkoli rozumných ekonomických důvodů *a priori* znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152).
- [100] Podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2018, č.j. 30Af 105/2016-68, dále platí, že „*v důsledku široce vymezeného předmětu veřejné zakázky přitom může dojít k situaci, že nabídku podá méně dodavatelů, než pokud by jednotlivá plnění byla poptávána samostatně, čímž dochází k omezení konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Takové omezení pak zpravidla může způsobit skrytou diskriminaci. V případě, kdy zadavatel vymezí předmět veřejné zakázky příliš široce (tzn. v rámci jedné veřejné zakázky požaduje plnění, která nejsou vzájemně propojená a na sobě závislá), a v důsledku toho nabídku podá méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla tato jednotlivá plnění poptávána samostatně, může se zadavatel dopouštět skryté diskriminace. Diskriminováni jsou zde ti dodavatelé, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna. Právě popsané diskriminaci by pak bylo možno podle názoru soudu zabránit buď tím, že by zadavatel taková plnění poptával ve více veřejných zakázkách, případně tím, že by veřejnou zakázku rozdělil a umožnil podávání nabídek i na její jednotlivé části.*“
- [101] NSS pak v rozsudku ze dne 19. 11. 2020, č.j. 4 As 337/2018-84 uvedl, že „*jakkoli zákon o veřejných zakázkách výslovně neukládá zadavatelům povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části, tato povinnost vyplývá ze zákonného požadavku na zajištění zásady zákazu diskriminace (§ 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách). Jinými slovy, zadavatel bude povinen využít § 98 odst. 1 tohoto zákona za situace, kdy to povaha předmětu zakázky umožňuje, a kdy by zároveň nerozdělení veřejné zakázky na části mohlo mít v důsledku omezení konkurence mezi dodavateli vliv na výběr nejvhodnější nabídky.*“
- [102] Ani dle ZZVZ pak obecně není povinností zadavatele veřejnou zakázku rozdělit, nicméně ustanovení § 35 ZZVZ tento postup v obecné rovině umožňuje. Bude tak vždy na zadavateli, aby před zahájením zadávání veřejné zakázky zvážil, zda okolnosti veřejné zakázky (a její případná jednotlivá dílčí oddělitelná plnění) nasvědčují tomu, aby byla veřejná zakázka rozdělena na části, nebo but vhodnější ji zadávat jako celek. A i v případě, že zadavatel přistoupí ke spojení (dle něj) souvisejících plnění do jedné veřejné zakázky, tak se musí zabývat tím, zda v rámci takové veřejné zakázky není nutno využít možnosti k jejímu rozdělení na dílčí části. To vše s cílem, aby vymezený rozsah předmětu plnění nepřiměřeně nezužoval okruh potenciálních dodavatelů. Jinými slovy, zadavatel musí zvážít, jaký vliv bude mít způsob zadávání veřejné zakázky na hospodářskou soutěž.
- [103] V již odkazovaném rozsudku č.j. 4 As 337/2018-84, NSS uvedl, že „*požadavek na rozdělení veřejné zakázky na dílčí části zpravidla vyvstane u plnění, která jsou v obchodní praxi běžně dodávána samostatně, čímž bude otevřena možnost i pro nabídky těch dodavatelů, kteří nemohou dodat všechna plnění. Naopak u plnění, u nichž je dána vzájemná podmíněnost, provázanost či závislost, takový požadavek zpravidla nevystane, neboť by to nebylo účelné z důvodu zjevné nevhodnosti či potenciální nefunkčnosti plnění.*“
- [104] K problematice rozdělování veřejných zakázek a vzájemné souvislosti jejich plnění pak lze odkázat ještě na rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č.j. 2 Afs 198/2006-69, v němž NSS, že

zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkající-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických. Z uvedeného vyplývá, že veřejnou zakázku nelze rozdělit na menší veřejné zakázky, pokud plnění těchto zakázek spolu z výše vyjmenovaných hledisek souvisejí. Závěry o této souvislosti nebo nesouvislosti pak musí být správním orgánem náležitě zdůvodněny.

- [105] V rozsudku ze dne 13. 9. 2023, č.j. 7 Afs 192/2022-58, NSS uvedl, že „*judikatura správních soudů se často věnuje i otázce rozdělování veřejných zakázek. To však spíše v opačném smyslu, kdy problémem bývá rozdělování zakázek, aby jejich cen nedosáhla určité výše. Dle Nejvyššího správního soudu je však tato judikatura použitelná i na nyní posuzovanou situaci. Nelze totiž žalobci klást za vinu nerozdělení zakázky, pokud by naopak jejím rozdělením porušil zákon o zadávání veřejných zakázek. Za jednu veřejnou zakázku je nutno považovat zakázku, u které jednotlivá plnění spolu úzce souvisejí mimo jiné z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových, nebo technologických (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173; či ze dne 15. 8. 2018, č. j. 10 As 94/2017-39).*“
- [106] V obecném smyslu má tedy žalobce pravdu v tom, že mu nelze klást k tíži nerozdělení veřejné zakázky, pokud by jejím rozdělením porušil ZZVZ. V daném případě však ŘO IROP i žalovaný přesvědčivě vysvětlili, proč spolu jednotlivá plnění nesouvisely, resp. proč ze strany žalobce mohlo dojít k omezení hospodářské soutěže, když předmět plnění dané veřejné zakázky nerozdělil na části podle ustanovení § 35 ZZVZ. Žalobce totiž do jedné veřejné zakázky zahrnul rozšíření stávajícího clusteru o 2 nové fyzické databázové servery včetně operačního systému, softwarové vybavení pro virtualizaci a zálohování a dodávku 525 ks LCD monitorů pro koncové stanice žalobce. I zdejší soud souhlasí s tím, že tato plnění spolu věcně nesouvisují, když tyto jednak běžně nejsou zajišťovány stejnými dodavateli, a jednak mezi nimi v daném případě neexistuje žádný funkční či jiný vztah. Za tento nelze dle soudu označit to, že tyto dodávky obě sloužily pro účely žalobce, neboť v případě takového obecného odůvodnění by bylo možno veřejné zakázky slučovat jen na podkladě pouhé skutečnosti, že jsou zadávány stejným zadavatelem.
- [107] Soud tak dospěl k závěru, že nerozdělením předmětné veřejné zakázky žalobce poškodil hospodářskou soutěž tím, že nepřipustně omezil okruh potenciálních dodavatelů. Dodavatelé LCD monitorů mohli být odrazeni spojenou dodávkou databázových serverů včetně operačního systému, softwarového vybavení pro virtualizaci a zálohování, a naopak. Žalobce svým postupem bez oprávněných potřeb veřejné zakázky neumožnil podávání nabídek na části plnění, čímž upřel možnost ucházet se o veřejnou zakázku těm dodavatelům, kteří by byli schopni podat nabídky na dodání jednotlivých dílčích plnění této veřejné zakázky, nebyli však schopni dodat současně všechna plnění. Žalobce tím vytvořil neodůvodněnou překážku hospodářské soutěže, v důsledku čehož mohl dle soudu ovlivnit průběh zadávacího řízení, a tím pádem i výběr nejvhodnější nabídky, když zvýhodnil tzv. „komplexní dodavatele IT vybavení“ oproti středním a menším dodavatelům IT vybavení.
- [108] V rozsudku ze dne 3. 9. 2015, č.j. 3 As 212/2014-36, NSS uvedl, že „*stejně jako krajský soud považuje za logickou úvahu žalovaného o tom, že v případě rozdělení předmětu veřejné zakázky na části by mohl stěžovatel na každou část obdržet více než dvě nabídky a mohl by tak jednotlivé lékařské přístroje pořídit za nižší cenu.*“ Byť se v daném případě jednalo o jiný předmět plnění, tak je zjevné, že NSS aprobuje závěr, který ostatně vyslovil i žalovaný v nyní projednávané věci, tj. že pokud by byly LCD monitory soutěženy samostatně, pak by jistě byl okruh

dodavatelů jen pro tuto komoditu podstatně širší, a mohla tak být podána i výhodnější nabídka.

- [109] Zároveň nelze vejít v hypotetickou námitku žalobce, že by se rozdělením předmětné veřejné zakázky dopustil jiného porušení ZZVZ. Jak totiž ŘO IROP velmi přílehlavě vysvětlil v *Informaci o nevyplacení části dotace*, tak za předpokladu, že by žalobce zadával samostatně veřejnou zakázku na dodávku LCD monitorů, mohly by být splněny podmínky dle ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ a limitů dle ustanovení § 5 písm. a) nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce by tak byl za takové situace oprávněn zadat tuto část veřejné zakázky jako veřejnou zakázku malého rozsahu. Ve shodě s ŘO IROP soud uvádí, že zadávání veřejné zakázky malého rozsahu není vždy a automaticky spojeno s nižší mírou transparentnosti, jak naznačuje žalobce, neboť zadavatel může postupovat např. skrze otevřené výběrové řízení, zveřejnit zakázku na profilu apod., což jsou naopak postupy, které transparentnost i v tomto režimu zadávání veřejné zakázky posilují.
- [110] Soud tak dospěl k závěru, že žalobce se v případě předmětné veřejné zakázky dopustil pochybení, když předmět této veřejné zakázky nerozdělil na dvě samostatné části jedné veřejné zakázky nebo ji nezadal jako dvě samostatné veřejné zakázky (obě v nadlimitním režimu, popř. v případě dodávky LCD monitorů s využitím režimu dle ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ).
- [111] V posledním žalobním bodu pak žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K této námitce soud uvádí, že nepřezkoumatelnost spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).
- [112] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).
- [113] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

- [114] Současně soud považuje za nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č.j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č.j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každým dílčím tvrzením, pokud proti němu postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp.zn. III. ÚS 989/08: „*Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č.j. 9 As 221/2014-43)
- [115] Soud dospěl k závěru, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán zabýval odpovídajícím způsobem námitkami žalobce, které řádným dostačujícím a přezkoumatelným způsobem vypořádal. Správní uvážení, tj. zhodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a pouze odlišný náhled účastníka řízení na způsobu hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly dostatečně podloženy skutkovými zjištěními nebo byly s nimi v rozporu. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při vyhodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním způsobem a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud ze zjištěných skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Lze tedy uzavřít, že závěry žalovaného jsou dostatečně odůvodněny a mají dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.
- [116] Ani poslední žalobní bod tak soud neshledal důvodným.
- [117] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[118] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. března 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu